

2. Budiakova O., Tsarenok D., (2019). INNOVATIVE SOLUTIONS FOR ENTERPRISE PERSONNEL in THE DIGITAL ECONOMY. *Innovativesolutionsinmodernscience*, (6 (33), 5-18. Retrieved from [http://doi.org/10.26886/2414-634X.6\(33\)2019.1](http://doi.org/10.26886/2414-634X.6(33)2019.1).

4. Пугачов М.І., Мельник А.О., Грибинюк О.М. Прогноз динаміки внутрішнього валового продукту України за допомогою нейронних мереж / *Економіка АПК*. – К.: Ред. міжнар. наук.-вироб. журн. «Економіка АПК», 2015. – № 32 4. – С. 82–88.

5. Денисенко М.П., Будякова О.Ю. Підвищення індексу людського капіталу — важлива складова інноваційної кадрової політики підприємств. *Економіка та держава*. 2019. № 4. С. 11–17. DOI: 10.32702/2306-6806.2019.4.11

УДК 338.48

Ємець Р.Р., студент, Шацька З.Я., к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

ЕКОНОМІКА УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗРОСТАННЯ

На кожному етапі суспільного розвитку завдання вдосконалення регіональної організації господарської діяльності в країні суттєво змінюється, відображаючи особливості її соціально-економічного розвитку країни [4]. На сучасному етапі формування глобальної парадигми розвитку суспільства відбувається процес трансформації політичних та економічних систем, триває пошук ефективної моделі економічного розвитку в Україні. Більше того, у розвинених країнах переважають змішані суспільства, які взаємодіють з ринком як засіб підвищення ефективності економіки та системи коригування ринку задля досягнення оптимально справедливого розподілу доходу. Перехід України до соціально-орієнтованої економіки зумовив поступові зміни сутності та характеру економічних відносин між суб'єктами господарювання. Внаслідок цього сформувалася нова ринкова система, яка функціонує в мінливому динамічному світі. За час існування України як незалежної країни стан

економіки тривалий час характеризувався як кризовий, внаслідок трансформаційних реформувань і становлення ринкових відносин [2].

Сучасна економічна ситуація в Україні характеризується: величезною заборгованістю держави, окремих галузей та підприємств перед світовими кредиторами та партнерами; відставанням економіки, яка знаходиться тільки на 3-4 технологічному укладі; паливно-енергетичною залежністю від Росії; надмірним контролем економіки з боку уряду, що спричиняє пригнічення сектору виробництва товарів; криміналізацією відносин між державним апаратом та бізнесом, розподіл найвигідніших галузей економіки України між кланами; повільне входження України до світового товариства. Для прискорення економічного розвитку та реалізації економічної політики в Україні потрібно вирішити нагальні потреби, основними з яких є: реформування електроенергетики; підвищення рівня економічної свободи бізнесу; зміцнення інституціональних структур національної економіки; стабілізація національної валюти; створення умов для подолання кризи виробництва та підвищення його конкурентоспроможності; розвиток аграрного сектора економіки; входження України у світовий економічний простір; захист вітчизняного товаровиробника шляхом створення фінансових, кредитних та податкових механізмів, що стимулюють виробництво; ліквідація «тіньової» економіки; посилення боротьби з економічною злочинністю, корупцією [1].

Таким чином, економіці України потрібні суттєві структурні зміни, і це неможливо без формування механізму відтворення цілісної національної економіки (за роки незалежності її не вдалося сформувати). Для забезпечення «високих темпів зростання країн потрібні довгострокові та ефективні інвестиції в інфраструктуру, а також підвищення якості політичних, економічних, правових і суспільних інститутів» [3], реалізація продуманих економічних реформ, створення відповідних управлінських структур, наявність професійно підготовлених кадрів.

Література

1. Вайбер Р. Эмпирические законы сетевой экономики // Проблемы теории и практики управления. – 2003. – с. 82-88.

2. Мельник А.О. Світові економічні кризи в економіці України та їх наслідки. Глобальні та національні проблеми економіки. 2014. Вип.2.С.108–113.

3. Сучасні проблеми економічного розвитку України: монографія/ за ред. О.В. Ольшанської, А.О. Мельник, Т.Є. Воронкової – К. : ТОВ «ДКС центр», 2018. – 184 с.

4. Economic processes in the safety measurement: monograph /edit. V. Fedorenko, I. Gryshchenko, T. Voronkova – К.: «DKS Tsentр» Ltd, 2018. – 264 p.

5. Ольшанська О.В. Наукові засади визначення сутності регіону як суб'єкта господарювання та управління /О.В.Ольшанська// Актуальні проблеми економіки. - [науковий економічний журнал] – Київ: НАУ, 2011. – №12. – С. 100–108.

УДК 37.013:330

Кадлубович Т.І., к.п.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну
Василенко П.В., студентка ІV курсу
Факультету лінгвістики та соціальних комунікацій
Національний авіаційний університет

ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ

Постіндустріальне суспільство спрямовує свої зусилля на підвищення економічного зростання за допомогою інновацій, розробки новітніх технологій, «заснованих на інформації та керованих знаннями» [5, с.56]. Тому сучасна економіка є креативною, яка базується, передусім, на різних видах інтелектуальної праці. Ядром такої економіки є людський капітал, а саме творчі, незалежні люди з новаторськими ідеями та винахідливістю [3]. Креативність стала не просто якістю особистості, але й економічним фактором [5, с.60-65].

Креативна економіка вимагає від освіти нових підходів, знання та врахування особливостей та цінностей сучасної людини, або, за висловом